

[Landbrugsministeren.]

takten betydeligt, og bare dette kan nås, er det meget værd og i høj grad at foretrække for en kantet og usmidig svinekortsordning — dernæst ønsket om at komme væk fra den meget dårlige og usmidige brødkornsordning, vi hidtil har haft. Set på længere sigt tror jeg, det vil være sundt, at man vender tilbage til på den danske jord at dyrke de kornsorter, jorden er bedst egnet til.

Der er talt meget om de likviditetssvage og om deres vanskeligheder som følge af, at brødkornsordningen ophører. Hertil vil jeg svare — hvad ingen har nævnt i dag — at der til næste år kommer en belåningsordning, og at man allerede støtter prisen efter høst gennem importstoppet i efterårs-månederne. Jeg tror derfor ikke på de mørke udsigter med de meget lave priser efter høst.

Når man i øvrigt taler om kornprisen betydning i det danske landbrug, skal man huske, at det reelle forhold er, at kun en meget lille part af det danske korn skifter ejer. Hovedparten bliver forbrugt, hvor det dyrkes, og det er heller ikke sådan, at det, om man er kornsælger eller kornkøber, absolut følger ejendomsstørrelsen. Der findes kornsælgere inden for alle ejendomsstørrelser, og der findes også kornkøbere praktisk talt inden for alle ejendomsstørrelser.

Dernæst en enkelt bemærkning om rapsloven. Jeg vil med glæde se hen til den tid, hvor man kan betale efter kvalitet, og jeg skal gerne medvirke til, at vi når derhen. Jeg må dog sige, at det da først og fremmest er dyrkerne og frøavlerne og de interesserede parter, der må udføre et stykke arbejde for at nå så vidt. Vi skal gerne gøre, hvad vi kan for at nå dertil, men jeg tror ikke, man af den grund skal undlade at lade loven gælde i 2 år. Jeg føler mig helt overbevist om, at det forberedende arbejde vil tage de fulde 2 år endnu.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft fremførte stærkt, at denne lovgivning var vendt

imod landbruget. Må jeg hertil sige, at disse lovforslag er ikke vendt mod det danske landbrug. Der er foreslået visse ændringer, og jeg tror i øvrigt, at disse ændringer er ganske nyttige og de mål, der har været sigtet imod med ændringerne, de rigtige. I stedet for at støtte ved ejendomsstilskud og kotilskud forsøger man over mælketilskud at støtte de produktive kræfter, og man forsøger at lægge kornordningen om, så man slipper af med en usmidig brødkornsordning, og prøver, om man kan klare svinereguleringen ad den vej.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft beklagede sig over, at vi ikke var nået til at kunne diskutere jordlovgivningen samtidig med de foreliggende lovforslag. Dette svarede jeg på ved første behandling, men jeg vil gerne tilføje, at jeg føler mig overbevist om, at vi når at blive færdige til efteråret, og jeg tror ikke, der sker noget som helst ved, at de måneder går. Der er en strukturændring i gang i dansk landbrug, og jeg tror, at under den lovgivning, vi har, er der så meget i gang, at der simpelt hen ikke inden for dansk landbrug er kapital til at magte mere. Jeg vil da, for at de konservative ikke helt skal forkvakle denne idé om strukturændringen, sige, at de konservative jo aldrig har været særlig fremsynede på landbrugets område, og kravet om at finde en mere smidig jordlovgivning og en strukturændring, som svarer til tiden, er ikke en idé, de konservative kan tage patent på. Det er selve udviklingen, der har befordret den og krævet den.

Chr. Rasmussen: Når jeg har bedt om ordet igen, er det, fordi det ærede medlem hr. Svend Haugaard undrede sig over, at man i den socialdemokratiske folketingsgruppe kunne gå med til at stille forslag om en kornordning som den, vi her drøfter. Hertil skal jeg sige, at det er vor opfattelse, at kornet stadig er et virkelig betydeligt aktiv, et virkeligt råprodukt i det danske landbrug, og derfor spiller en overordentlig stor rolle. For øvrigt må vor vurdering være